

בש"פ 7442/21 - אסיל אלדדה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7442/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: אסיל אלדדה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בלוד ב-ע"ח 4486-09-21 מיום 21.10.2021 שניתן על ידי השופט ע' עידו דרויאן-גמליאל

בשם המבקשת: עו"ד א' אורון

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ע' דרויאן-גמליאל) בע"ח 44861-09-21 מיום 20.10.2021, במסגרתה נדחה ערר המבקשת על החלטת בית משפט לתעבורה מרכז (השופט ע' בר) בבפ"ת 3928-05-21 מיום 13.09.2021.
2. נגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות של גרם מוות בנהיגה רשלנית, ונהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח. לפי עובדות כתב האישום, המבקשת חצתה עם רכבה צומת באור ירוק בשעת לילה של ה-14.2.2021, ודרסה למוות את המנוחה, שחצתה את הצומת במעבר הולכי רגל באור אדום. עוד צוין כי רישיון רכבה פקע כשבוע עובר למועד התאונה.
3. יחד עם כתב האישום, המשיבה הגישה בקשה לפסילת רישיון הנהיגה של המבקשת עד למתן פסק דין

בעניינה, מכוח סעיף 46 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה), וזאת לאחר שביום 15.2.2021 רישונה נשלל ל-90 ימים על-ידי קצין המשטרה, ובהמשך הוארכה השלילה עד החלטה אחרת.

4. בית המשפט לתעבורה הורה ביום 13.9.2021 על פסילת המבקשת מהחזקת רישיון נהיגה עד תום ההליכים נגדה, מאחר שלא הצליחה להפוך את הנטל הקבוע בסעיף 46ב(א) לפקודת התעבורה, הקובע: "הוגש כתב אישום נגד בעל רישיון נהיגה בעבירה שגרמה לתאונת דרכים שבה נהרג אדם, יורה בית המשפט על פסילתו מהחזיק ברישיון נהיגה עד למתן פסק דין בענינו", ובסעיף קטן (ב) - "...ורשאי הוא שלא להורות על פסילה כאמור, אם שוכנע, מנימוקים שיפרש, כי אין בנהיגה על ידי הנאשם משום סכנה לציבור".

נקבע כי מחומר הראיות עולה כי במצב הדברים הנתון ניתן היה לראות את המנוחה "די זמן" לפני הפגיעה ולפיכך גם המבקשת היתה יכולה לעצור, ולעניין זה הפנה בית המשפט לאמור בהודעותיה במשטרה ולדוחות השחזור. הודגש כי טענת המבקשת לפיה סונוורה וכי היא רגישה לאורות אינה יכולה לעמוד לטובתה - שכן היה עליה להימנע מנהיגה, כל עוד הבעיה קיימת. עוד צוין כי אין בעובדה שעברה התעבורתי קל כדי להשפיע, שכן אף ותק נהיגתה אינו ארוך.

5. על החלטה זו ערר המבקשת לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד נדחה. נקבע כי לכאורה "מדובר ברשלנות חמורה למדי" - מאחר שהמבקשת כלל לא ראתה את המנוחה טרם הפגיעה וללא כל הסבר סביר, וכן העובדה כי המבקשת נהגה בלילה כאשר היא מודעת לרגישותה לאורות גבוהים. עוד צוין, כי "מעברו של הולך רגל באור אדום אינו בבחינת מחזה נדיר, ואפשר שהוא אף מחזה שכוח, בארצנו שבה הציות לרמזורי ההליכה נתפס לעיתים קרובות כהמלצה בלבד", ועל-כן היה על המבקשת לצפות נסיבות אלו.

6. על החלטה זו הוגשה בקשת רשות הערר שבפניי. במסגרתה, טוענת המבקשת כי שגה בית המשפט המחוזי "טעות בסיסית" כהגדרתה, בקביעת הצפיות, עת התייחס ב"שוויון נפש" לאפשרות לפיה הולך רגל יחצה כביש באור אדום - בכביש מהיר ובשעת לילה. כן נטען כי קביעה זו מעלה "חשיבות כללית, משפטית וציבורית", שכן היא עלולה לשדר מסר שגוי לציבור.

עוד נטען כי המבקשת אוזנת ברישיון נהיגה מזה שש שנים, ועברה התעבורתי "נקי מרבב", זולת עבירת חנייה. כן נטען כי המבקשת סונוורה מאורות הניידת המשטרית שעמדה במסלול הנגדי לתנועה, וכי התפרצותה של הולכת הרגל בנסיבות אלו אינה בגדר הצפיות, כי אם "רשלנות תהומית".

7. דין הבקשה להידחות. הבקשה למתן רשות לערור היא בבחינת בקשה "בגלגול שלישי", אשר כפי שהובהר בפסיקה שמור למקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים או כאשר מתקיימות נסיבות פרטניות חריגות המצדיקות זאת, כך לגבי ענייני מעצרים (ראו למשל בש"פ 547/19 אבועסא נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (24.1.2019)), וכך הדבר, מכוח קל וחומר, מקום בו אין מדובר בשלילת חירות של נאשם או חשוד, אלא בהגבלה פוגענית פחות כגון שלילת רישיון נהיגה (בש"פ 6052/17 זיר נ' מדינת ישראל, פסקה 4 ((26.7.2017)).

8. הבקשה שבפניי אינה עומדת באמות מידה אלו. חרף נסיונה לשוות לבקשה אצלנה עקרונית, מדובר בעניין

הנוגע למקרה הפרטני של המבקשת, לנוכח נסיבות העניין הקונקרטיות.

9. כפי שנקבע על ידי שתי הערכאות הקודמות, במקרה דנן – שסופו בתאונה קטלנית – דומה כי לא הופרכה חזקת המסוכנות, שכן המבקשת לא נתנה טעם שיסביר ויצדיק מדוע לא הבחינה במנוחה בנסיבות האמורות. בהקשר זה מקובלות עליו קביעות בתי משפט קמא לפיהן הטענה כי היא רגישה לאורות גבוהים אינה יכולה לעמוד לזכותה, ומשכך מקובלת עליו גם מסקנתם.

10. מעל לצורך יובהר, כי עיון בדברי בית המשפט המחוזי מעלה כי קביעתו איננה בבחינה קביעה נורמטיבית-ערכית, כי אם אמירה תיאורית על מצב הדרכים בארץ – ממנה הסיק על חובת הצפיות של המבקשת, אשר היה עליה לנקוט משנה זהירות גם בנסיבות האמורות. יתרה מכך, דומה כי אף בלעדי קביעה זו היה מגיע לאותה מסקנה, ולפיכך אין כל צורך לדון בה.

11. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ג' בכסלו התשפ"ב (7.11.2021).

שׁוֹפֵט